

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

London, dnia 18 grudnia 1988 roku

No 5

Poz. 22	ZARZADZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ z dnia 15 czerwca 1988 roku o powołaniu członków Główniej Komisji Skarbu Narodowego	str. 53
Poz. 23	ZARZADZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ z dnia 10 października 1988 roku o powołaniu członka Główniej Komisji Skarbu Narodowego	str. 53
Poz. 24	ZARZADZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ z dnia 11 listopada 1988 roku o mianowaniu Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Oświaty i Kultury	str. 54
Poz. 25	PODPISANIE DEKLARACJI ESTONSKO-POLSKIEJ	str. 54
	Komunikat o nadaniu Orderu Odrodzenia Polski	str. 55
	Komunikat o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi	str. 57
	Komunikat o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi	str. 60
	Komunikat o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi	str. 61

DZIAŁ NIEURZEDOWY

OREDZIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ na dzień Święta Niepodległości 11 listopada 1988 roku	str. 62
ŻYCZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia	str. 63
OSWIADCZENIE RZADU R.P. na dzień Święta Niepodległości 11 listopada 1988 roku	str. 64
OSWIADCZENIE RZADU R.P. w sprawie łączności z Krajem	str. 65
KOMUNIKAT KANCELARII CYWILNEJ PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ o obchodzie 70-tej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę i 10-lecia wyboru Papieża Jana Pawła II na Stolicę Apostolską	str. 66
KOMUNIKAT KANCELARII CYWILNEJ PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ o podróży Prezydenta Reczy- pospolitej do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i Australii	str. 71

str. 53

CZESC II

DZIAŁ URZEDOWY

22

ZARZADZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ
z dnia 15 czerwca 1988 r.
o powołaniu członków Głównej Komisji Skarbu Narodowego

Na podstawie art. 8 ust. /1/, lit. b/ dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1949 r. o utworzeniu Skarbu Narodowego /Dz.U.R.P. No. 3, poz. 3 z 1949 r./ uzupełnionego dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 sierpnia 1972 r. o połączeniu Skarbów Narodowych /Dz.U.R.P. No. 5, poz. 4 z 1972 r./ oraz dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 grudnia 1981 r. o zmianie dekretu o Skarbie Narodowym Rzeczypospolitej /Dz.U.R.P. No. 2, poz. 2 z 1981 r./ powołuję na członków Głównej Komisji Skarbu Narodowego z terminem rozpoczęcia kadencji z dniem 15 czerwca 1988 r. następujące osoby :

1. Pan Jerzy Szymaniak w Londynie
2. Pan Zdzisław Kołodziejcki w Londynie

PREZES RADY MINISTROW
prof. dr. Edward Szczepanik

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ
Kazimierz Sabbat

MINISTER SKARBU
Stanisław Borczyk

23

ZARZADZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ
z dnia 10 października 1988 roku
o powołaniu członka Głównej Komisji Skarbu Narodowego

Na podstawie art. 8 ust. /1/, lit. b/ dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1949 r. o utworzeniu Skarbu Narodowego /Dz.U.R.P. No. 3, poz. 3 z 1949 r./ uzupełnionego dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 sierpnia 1972 r. o połączeniu Skarbów Narodowych /Dz.U.R.P. No. 5, poz. 4, z 1972 r. /oraz dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 grudnia 1981 r. o zmianie dekretu o Skarbie Narodowym Rzeczypospolitej /Dz.U.R.P. No. 2, poz. 2 z 1981 r./ powołuję na

str. 54

członka Głównej Komisji Skarbu Narodowego z terminem rozpoczęcia kadencji z dniem 15 czerwca 1988 r. :

1. Pana Komandora Jana BUSIAKIEWICZA w Londynie.

PREZES RADY MINISTROW
Prof. dr. Edward Szczepanik

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ
Kazimierz Sabbat

MINISTER SKARBU
Stanisław Borczyk

24

Do
Pana Henryka Lipińskiego
w Fawley Court
Henley-on-Thames
Oxon

Mianuję Pana Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Oświaty i Kultury.

Londyn, 1 listopada 1988 roku.

PREZES RADY MINISTROW
Prof. dr. Edward Szczepanik

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ
Kazimierz Sabbat

MINISTER OSWIATY I KULTURY
Czesław Czapliński

25

DEKLARACJA ESTONSKO-POLSKA

W dniu 6 listopada 1988 roku między Rządem Rzeczypospolitej na Uchodźstwie a Rządem Estońskim na Uchodźstwie została podpisana deklaracja następującej treści :

"Po omówieniu obecnej sytuacji międzynarodowej i sytuacji w obu naszych krajach Rządy Rzeczypospolitej Polskiej i Estonii na Uchodźstwie zdecydowały podpisać następującą deklarację :

Zważywszy, że :

- 1/ dominacja Moskwy w Estonii i Polsce skłania oba nasze kraje aby dążyły do wspólnego celu wyzwolenia z sowieckiej opresji imperialistycznej, która zagraża bytowi naszych narodów;
- 2/ ten wspólny cel stwarza więzy solidarności między Estonią a Polską, w celu odzyskania wolności i suwerenności;
- 3/ wolność i niepodległość wszystkich krajów Europy Środkowo-Wschodniej, które obecnie walczą z dominacją sowiecką, leży w interesie zarówno Estonii jak i Polski, ponieważ wolność całego tego regionu jest nierozdzielna;
- 4/ solidarność sąsiadujących z sobą krajów jest warunkiem politycznej równowagi w Europie Środkowo-Wschodniej opartej na wzajemnym poszanowaniu i wspólnocie interesów;

Obie układające się strony oświadczają co następuje :

- a/ Praca w kierunku zapewnienia trwałego istnienia wolnych i suwerennych Estonii i Polski stanowi żywotny interes obu narodów.
- b/ Oba rządy uważają za pożądane utrzymanie stałych kontaktów i wzmocnienie współpracy. "

Deklarację ze strony estońskiej podpisali Prezydent Republiki Estońskiej, Prezes Rady Ministrów oraz Przewodniczący Estońskiej Rady Narodowej. Ze strony polskiej podpisali : Prezes Rady Ministrów oraz Minister pełnomocny dla spraw Polsko-Bałtyckich.

KOMUNIKAT O NADANIU "ORDERU ODRODZENIA POLSKI"

Na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. /Dz.U.R.P.Nr.24 poz. 137/ Prezydent Rzeczypospolitej nadał zarządzeniem z dnia 11 listopada 1988 roku

WIELKA WSTEGA

ś.p. Mazewski Alojzy

U.S.A.

KRZYŻ KOMANDORSKI Z GWIAZDA

Pajdak Antoni
Gen. Sosabowski Stanisław

Polska
Francja

KRZYŻ KOMANDORSKI

ś.p. Piłsudski Rowmund	Anglia
Petrykiewicz Józef	Anglia

KRZYŻ OFICERSKI

Chudy Władysław	Anglia
Jaracz Henryk	U.S.A.
Krasicki Kazimierz	"
Nikerk Stanisław	Holandia
Lubecki Józef	U.S.A.
Mariańczyk Józef	"
Ks. Peszkowski Zdzisław	"
Pomorski Edward	Belgia
Paczyński Stanisław	Francja
Porczyński Zdzisław	Szwajcaria
Ruman Tadeusz	Anglia
ś.p. Staff Franciszek	"
Trzeciak Kazimierz	"
Wagner Wieńczysław	U.S.A.
Węglewski Władysław	Australia

KRZYŻ KAWALERSKI

Chańko Zygmunt	U.S.A.
Denega Władysław	Kanada
Drewienkowski Franciszek	U.S.A.
Dziendziel Alojzy	Kanada
Giera Teresa	"
Jagiellicz Władysław	"
Jedynak Tadeusz	Anglia
Janakowski Bolesław	"
Juszkiewicz Henryk	"
Kowalski Michał	Kanada
Lejkowski Jerzy	Polska
Mokrzycki Wacław	Kanada
Martens Jan	Anglia
Morka Julian	U.S.A.
Modelski Tadeusz	Anglia
Osieczko Marian	"
Porczyńska Janina	Szwajcaria
Połeć Jan	Australia
Polcyn Fabian	U.S.A.
Rymsza Antoni	Polska
Sadowski Stanisław	

Skwarczyński Bogusław	Australia
Ks. Szykulski Bohdan	Anglia
Ks. Szymurski Kazimierz	Belgia
Starzyński Tadeusz	Anglia
Torbas Henryk	Anglia
Wielogórska Zofia	Anglia
Wicik Stefan	U.S.A.
Zajączkowski Stanisław	U.S.A.

KOMUNIKAT O NADANIU ŻŁOTEGO KRZYŻA ZASŁUGI

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. /Dz.U.R.P. Nr. 62 z 1923 r./ Prezydent Rzeczypospolitej nadał Złoty Krzyż Zasługi zarządzeniem z dnia 3 maja 1988 r. następującym osobom :

Złoty Krzyż Zasługi po raz pierwszy

Ciecielski Jan	Brazylia
Binias Edmond	Francja
Masłon Stanisław	Kanada
Szwendler Władysław	"
Revesz Raszlo	Szwajcaria
Grinndal Eleonora	Szwecja
Sas-Korczyński Wojciech	"
Misiaczek Jan	"
Stenbeck Ingrid	"

KOMUNIKAT O NADANIU ŻŁOTEGO KRZYŻA ZASŁUGI

Na podstawie ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. /Dz.U.R.P. Nr. 62 poz. 458 "O Ustanowieniu Złotego Krzyża Zasługi" zostali odznaczeni Zarządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 listopada 1988 r. :

Z terenu Anglii

Złotym Krzyżem Zasługi po raz drugi :

Chruściak Irena
Królczyk Józef

Złotym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Bartosz Mieczysław
Brodzki Leon
Czułowski Antoni

Czyżowski Andrzej
Filipowicz Tadeusz
Hanus Jan
Hryniewicz Edward
Juchnowicz Władysław
Kawecki Zygmunt
Kindlein Lucjan
Kowal Jan
Lemańczyk Konrad
Łukasiewicz Jan
Olejnik Włodzimierz
Rusecki Józef
Rusinowski Józef
Smereczyńska Anna
Stawiński Feliks
Szczuka Józef
Szenher Napoleon
Szmalec Henryk
Szymański Jerzy
Uchman Alina
Ujazdowska Tesa
Wawro Tadeusz
Ziemacki Stanisław
Zychowicz Aniela

Z terenu Ameryki

Złotym Krzyżem Zasługi po raz drugi :

Bisiński Jan
Jurewicz Danuta
Nowicki Tadeusz
Ścigała Henryk

Złotym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Biernadska Zofia
Ciepiela Barbara
Ks. Dudkiewicz Stanisław
Gnat Jerzy
Jabłoński Alfons
Januskiewicz Kamila
Jamrosz Stanisław
Kamińska Anna
Morka Genowefa
Różycki Henryk
Seyfert Czesław
Sicińska Zofia
Sikora Andrzej
Starostecki Zdzisław
Woliński Zygmunt

Z terenu Australii

Złotym Krzyżem Zasługi po raz drugi:

Orłowski Stefan
Picheta Izabela

Złotym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Fedorowicz Franciszek
Małecki Zenon
Singler Bolesław
Ukleja Marian

Z terenu Belgii

Złotym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Dulak Mieczysław

Z terenu Francji

Złotym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Gonkiewicz Stanisław
Gruda-Hendzel Stanisław
Gruda-Hendzel Halina B.
Brzeski Aleksander

Z terenu Kanady

Złotym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy

Urbanowski Józef

Z terenu Nowej Zelandii

Złotym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Lepionka Zdzisław

Z terenu Szwecji

Złotym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Mondschein Leo

str. 60

Z terenu Włoch

Złotym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Ks. Burniak Marian

KOMUNIKAT O NADANIU SREBRNEGO KRZYŻA ZASŁUGI
Na podstawie art. 5 Ustawy z dnia 23 czerwca 1932 r.
"O Ustanowieniu Krzyża Zasługi/ /Dz.U.R.P.No. 62 poz. 458/
zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 listopada
1988 roku zostali odznaczeni Srebrnym Krzyżem Zasługi :

Z terenu Anglii

Srebrnym Krzyżem Zasługi po raz drugi:

Krawiec Bronisław

Srebrnym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Barski Bogdan
Bohdziewicz Stanisława
Borkowska Anna
Dziurman Zbigniew
Kraina Karol
Kruczyński Michał
Kuczerawy Alfred
Łukasińska Apolonia
Łukasiński Błażej
Milanowska Amalia
Mula Jerzy
Schmidt Emilia
Siedlecka Irena
Sokołowski Franciszek
Szymański Bronisław
Unikowski Michał
Wesołowski Zbigniew
Zieliński Kazimierz

Z terenu Ameryki Północnej

Srebrnym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Domszy Andrzej
Wantuch Józef
Woźniak Józef
Zborowski Bernard

str. 61

Z terenu Australii

Srebrnym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Dopierała Rajmond
Kremzer Anna
Singler Krystyna
Sulikowski Bronisław

Z terenu Francji

Srebrnym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Gruda-Hendzel Halina S.

Z terenu Kanady

Srebrnym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Karwowski Aleksander
Miasik Tadeusz

Z terenu Nowej Zelandii

Srebrnym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Śliwiński Jacek

Z terenu Szwecji

Srebrnym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Nycz Ingrid
Nycz Mieczysław
Tuciński Wacław

KOMUNIKAT O NADANIU BRAZOWEGO KRZYŻA ZASŁUGI
Na podstawie art. 5 Ustawy z dnia 23 czerwca 1923 roku
"O Ustanowieniu Krzyża Zasługi/ /Dz.U.R.P.Nr.62 poz.458/
zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 listopada
1988 roku zostali odznaczeni :

Z terenu Anglii

Brazowym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Welcer Daniela
Zajewska Halina

Z terenu Ameryki

Brązowym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Drobek Roman
Ejzak Franciszek
Kośła Antoni
Matysiewicz Władysław
Zasada Jan

Z terenu Australii

Brązowym Krzyżem Zasługi po raz pierwszy :

Jaworska Teresa

DZIAŁ NIEURZEDOWY

OREDZIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ
na dzień Święta Niepodległości, 11 listopada 1988 roku

70 lat mija od owego pamiętnego dnia, 11 listopada 1988 roku, kiedy spełniły się marzenia i nadzieje wielu kolejnych pokoleń i Polska po wielu zrywach powstańczych i wielu ofiarach odzyskała niepodległość i wolność. Na czele Państwa, z woli narodu, stanął Naczelnik, Józef Piłsudski, twórca Legionów, odnowiciel Polskich Sił Zbrojnych. Święcimy ten dzień w tym roku bardziej uroczyście niż co roku. Święcą go z nami liczni rodacy w Kraju, ci, dla których jest drogie dziedzictwo poprzednich pokoleń.

Okres naszej niepodległości trwał tylko 20 lat. Zmowa dwu sąsiadów, dawnych zaborców, zdusiła niepodległość Polski a następnie - sąsiednich krajów. Jej owocem stało się zniewolenie przez Sowiety dziś stanowiących blok warszawski historycznych narodów Europy Środkowo-Wschodniej i rozdarcie Europy na dwa bloki po dzień dzisiejszy.

Jednakże okres 20-lecia niepodległości mimo trudności a nawet błędów ma dla Polski ogromne znaczenie. Stworzył on nowoczesny naród polski, o niezwykłym patriotyzmie i poczuciu zwartości. Jeszcze w początkach pierwszej wojny światowej niejedna rdzenna wieś w sercu Polski modliła się za cara i życzyła mu zwycięstwa. Przecież gorzki i bolesny wyrzut zawarty w pieśni legionowej "nie chcemy już od Was uznania, ni Waszych serc, ni Waszych łez" był odpowiedzią na obojętność Polaków. W dwadzieścia kilka lat później ta sama wieś tworzyła i wspierała Bataliony Chłopskie Armii Krajowej. Bataliony Robotnicze broniły Warszawy. Pokolenie Polski Niepodległej ze wszystkich warstw narodu, dziś dożywające późnych lat, ofiarnie i powszechnie, bez wahania, składało największą ofiarę, ofiarę życia dla Polski.

Dziś po latach widać, że ofiara ta nie była daremna. Mimo wymordowania przez obu okupantów milionów Polaków, mimo krwawego terroru wprowadzonego do zniewolonej Polski przez agentów Kremla, którego pozostałości trwają ciągle, naród polski nie dał się złamać i nie dał się zsowietyzować. Duszę narodu chroniła pamięć historyczna, chronił Kościół, chroniła wieś, chronili ludzie odważni. Dziedzicami okresu niepodległości stała się "Solidarność" a następnie niezależne ruchy wolnościowe, które tak skutecznie i konsekwentnie walczą o Polskę niepodległą, wolną, demokratyczną i sprawiedliwą.

W 70 rocznicę niepodległości Emigracja Niepodległościowa, która przechowuje ciągłość suwerennych praw Rzeczypospolitej Polskiej, która broni Sprawy Polski w wolnym świecie, łączy się z narodem w Kraju, z "Solidarnością", z licznymi patriotycznymi i niezależnymi ruchami politycznymi w Kraju we wspólnej wierze, że dzięki wysiłkom Narodu, i przy sprzyjającym układzie sytuacji międzynarodowej, zakończy się sztuczny i szkodliwy podział Europy i że Polska wraz z sąsiednimi narodami odzyska należne jej miejsce w Europie i wśród narodów świata.

Kazimierz Sabbat
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ

ŻYCZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ
z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia

Drogim Rodakom w Kraju i poza Krajem z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku składam serdeczne życzenia.

Oby nadchodzący rok 1989 przybliżył Wielki Dzień - dzień powrotu do Polski NIEPODLEGŁOŚCI, WOLNOŚCI i DEMOKRACJI.

Boże Narodzenie 1988

Kazimierz Sabbat
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ

OŚWIADCZENIE RZADU R.P.

na dzień Święta Niepodległości 11 listopada 1988 roku

W dniu 11 listopada 1918 r. Ojczyzna nasza po 123-letniej niewoli i podziale między trzech zaborców odzyskała niepodległość. W wolnej Polsce dzień ten był świętem niepodległości, świętem państwowym uroczystie obchodzonym. Po dziękczynnych modłach w kościołach, społeczeństwo z dumą patrzyło na defilujące oddziały Wojska Polskiego. Wojsko Polskie było umiłowaniem narodu, bo wywalczyło niepodległość i służyło jej obronie.

Niestety radosny okres wolności i odbudowy naszego Kraju trwał tylko 20 lat. Zmowa dwóch zbrodniarzy, Hitlera i Stalina, i napaść we wrześniu 1939 r. hord nazistowskich i komunistycznych pozbawiły nasz Kraj niepodległości.

Kłeska hitleryzmu w 1945r. nie przyniosła narodowi polskiemu upragnionej wolności na skutek zaborczości Sowietkiej i zdrady Polski przez aliantów.

Dyktatura komunistyczna, agentura Kremla niszczy nasz Kraj, gnębi nasz naród, jego duchowe, moralne, kulturalne i nawet fizyczne życie. Niszczy środowisko naturalne naszego pięknego Kraju. Do tego dochodzi przerażający wyzysk przez Rosję Sowietką. Jest on rabunkiem dokonywanym od początku okupacji naszego Kraju. Obecna bieda, wprost nędza naszych rodaków w Kraju, jest spowodowana nie tylko obłądaną teorią ekonomiczną komunizmu, ale przede wszystkim tym wyzyskiem. Stocznie okrętowe, fabryki, kopalnie, rolnictwo - wszystko pracuje dla Rosji Sowietkiej.

Na przestrzeni dziejów nic nas z imperiaлизmem rosyjskim nigdy nie łączyło, przeciwnie, wszystko dzieliło. Naród polski w sposób zdecydowany i stanowczy odrzuca komunizm. Jak o tym okupanci komunistyczni naszego Kraju przekonywują się, system ten nigdy nie będzie uznany ani przyjęty przez Polaków.

Polska należy do zachodnioeuropejskiej rodziny narodów. Jest związana z nią położeniem geograficznym, religią, kulturą, wartościami duchowymi, zasadami moralnymi, społecznymi i światopoglądowymi. Dlatego naród polski popiera dążenia do zjednoczenia całej Europy w wolności, do likwidacji żelaznej kurtyny i muru berlińskiego. Miejsce naszej Ojczyzny jest w tej wolnej Europie. Z tego prawa, tak jak ze swego prawa do wolności i niepodległości, naród polski nie zrezygnuje nigdy i będzie o nie walczył aż do

zwycięstwa.

Jakkolwiek od 11 listopada 1918 mija w tym roku 70 lat, ten wielki dzień jest wyryty niezatartymi zgłoskami w pamięci narodu polskiego jako spełnienie Jego pragnień i dążeń.

RZĄD RP NA UCHODŹSTWIE

OŚWIADCZENIE RZĄDU RP NA UCHODŹSTWIE
w sprawie łączności z Krajem

1. Po zakończeniu II wojny światowej, polskie uchodźstwo polityczne, głównie żołnierskie, stało się zbiorowym wyrazem narodowego sprzeciwu wobec zniewolenia kraju przez Sowietów w wyniku układów jałtańskich. Pozostawszy w wolnym świecie, by prowadzić walkę polityczną o wolność i niepodległość Polski, walki tej nie zaprzestanie póki cel jej nie zostanie osiągnięty. Postanowienia tego nie zachwieje ani odwilż w imperium sowieckim, ani odprężenie w stosunkach Zachodu z ZSRR, ani też jak najzręczniejsze posunięcia komunistycznych władz w kraju.
2. Władze te, w ich ofensywie na niepodległościową postawę Polaków w kraju i na obczyźnie używając obecnie psychologicznych środków działania nie wyłączają jednak możliwości zastosowania w kraju terroru fizycznego. Na co dzień posługują się prawie że prawdą, prawie że ugodowością. Ucisk materialny usiłują osłonić mirażem dobrobytu za cenę uległości. Taktyka ta, podbudowana pozą patriotyzmu oraz rzekomą skruchą za "błędy i wypaczenia przeszłości", może wywołać zamieszanie pojęć i wrażenie jakichś zasadniczych zmian ustrojowych. Może ona też w niektórych umysłach osłabić rozeznanie rzeczywistych zamiarów reżymu.
3. Rząd RP na Uchodźstwie, choć wita z zadowoleniem każdą poprawę bytowania społeczeństwa w kraju, przypomina, że istotne cechy i cele totalitarnego systemu komunistycznego, mimo pozorów liberalizacji, pozostają nieodmiennie sprzeczne z prawem narodu polskiego do wolności, pełnej demokracji, sprawiedliwości społecznej i niepodległości państwowej.
4. W obliczu tego nowego zagrożenie, Rząd RP zaleca zwiększenie czujności polskiego uchodźstwa politycznego. Przestrzeg

też przed bezpośrednimi kontaktami z organami i przedstawicielstwem reżymu, ponieważ są one zaprzeczeniem zasady nieuznawania przez emigrację niepodległościową narzuconej krajowi totalitarnej władzy komunistycznej. Dają one również reżymowi pożywkę propagandową w jego kampanii przeciwko naszej postawie ideowej.

5. Zachowanie ścisłej łączności z krajem jest nieodzowne w pracy dla kraju oraz w wysiłku przekazywania młodemu pokoleniu na obczyźnie umiłowania kultury, tradycji, języka i wartości duchowych narodu polskiego. Rząd RP stanowisko to popiera, natomiast nie podziela zdania, jakoby jedynym i wyłącznym sposobem zachowania łączności były wyjazdy do kraju.

6. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o ordynacji wyborczej do Rady Narodowej Rzeczypospolitej wymaga od każdego kandydata na jej członka przyrzeczenia, że w przypadku wyboru będzie działał zgodnie z istotą i pojęciem "emigranta politycznego". Prawo międzynarodowe zaś określa emigranta politycznego jako osobę, która ze względu na swe przekonania polityczne wyzywa się między innymi uprawnienia do tymczasowego nawet przebywania w kraju swego pochodzenia. Wynika więc z tego, że członkowie Rady Narodowej RP nie mogą w czasie pełnienia swej funkcji odbywać podróży do kraju.

7. Powyższa zasada przypomniana tylko w Dekrecie, obowiązywała oczywiście stale i obowiązuje na równi z członkami Rady Narodowej RP członków wszystkich innych organów RP przebywających na obczyźnie.

8. Rząd RP na Uchodźstwie wyraża nadzieję, że zasada ta stosowana już od zarania ich działalności przez organizacje niepodległościowe przynajmniej wobec swych władz, stanie się powszechną w całym życiu organizacyjnym polskiego uchodźstwa politycznego.

Londyn, 19 grudnia 1988 roku

RZĄD RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ NA UCHODZSTWIE

KOMUNIKAT KANCELARII CYWILNEJ

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

o obchodzie 70-tej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę i 10-lecia wyboru Papieża Jana Pawła II na Stolicę Apostolską.

Kancelaria Cywilna podaje do wiadomości iż w ramach obchodu 70-lecia odzyskania niepodległości przez Polskę

oraz 10-lecia wyboru Papieża z Polski Jana Pawła II na Stolicę Apostolską odbyła się w dniu 15 października 1988 roku uroczysta msza Święta w Katedrze Westminsterskiej z inicjatywy brytyjskich przyjaciół Polski. Mszę świętą celebrował Biskup Patrick Casey w asyście księży polskich.

Po nabożeństwie tegoż dnia Prezydent Rzeczypospolitej Kazimierz Sabbat w swej siedzibie podejmował zaproszonych gości cudzoziemskich i polskich. Podczas przyjęcia Prezydent Rzeczypospolitej wygłosił po angielsku następujące przemówienie :

Tłumaczenie z języka angielskiego :

My Lords, Ladies and Gentlemen, Distinguished Guests,

Witam w siedzibie Rządu Polskiego na Uchodźstwie przy tej szczególnej okazji. Obchodzimy dziś dwie rocznice : 70-lecie odzyskania niepodległości przez Polskę po zgórą stuletnich zaborach i 10-lecie wyboru Papieża z Polski, Jana Pawła II na Stolicę Apostolską. Pragnę podziękować brytyjskim Przyjaciołom i Rzecznikom wolności krajów Europy Środkowej i Wschodniej i Przedstawicielom innych zniewolonych narodów, dzielących ten sam los, za ich obecność dziś, tutaj.

49 lat temu dwaj dyktatorzy, Hitler i Stalin, rozdarli Środkową i Wschodnią Europę między siebie. Europa Środkowa, która żyła jako pojęcie polityczne, będąc siedzibą narodów o tysiącletniej historii, znikła. Polska oraz inne narody Europy Środkowej zostały połknięte. Ten podział Europy niestety został potwierdzony w Jałcie, w 1945 r., przez trzy zwycięskie mocarstwa. Ten jałtański podział Europy jest źródłem konfliktów i niepokoju przez ostatnie 40 lat.

Polska, zachęcona przez Francję i Anglię, z którymi miała traktaty wzajemnej pomocy, stawiała czoła napaści armii hitlerowskich 1 września 1939 r. Ale 17 września Stalin napadł na Polskę. Kraj został zajęty, Rząd Polski opuścił Polskę i został odbudowany na wygnaniu, we Francji. Po upadku Francji osiadł w sprzymierzonej Wielkiej Brytanii. Polskie Siły Zbrojne, liczące ćwierć miliona ludzi, podlegające Rządowi Polskiemu, walczyły pod dowództwem brytyjskim. Jest to bolesnym paradoksem, że po zwycięskim zakończeniu zmagania wojennych ani Rząd Polski ani polscy żołnierze nie mogli wrócić do Ojczyzny, bowiem Polska znowu znalazła się pod obcym panowaniem.

Legalny Rząd Polski w Londynie został opuszczony przez sprzymierzeńców, i ambasadorzy W. Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Sowietów na spotkaniu w Moskwie, wyznaczyli wysunięty przez Sowiety rząd dla Polski. Konstytucja Polski zawiera przepisy umożliwiające kontynuację prawowitej władzy w osobie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w wyjątkowych okolicznościach. W przyszłym roku obchodziliśmy 50-tą rocznicę tego niezwykłego rządu - Rządu Polskiego na Uchodźstwie. Jesteśmy przekonani, że liczni nasi przyjaciele w W. Brytanii, kraju z którego gościny korzystamy, nasi dawni towarzysze broni z Armią, Marynarką Wojenną i Lotnictwem, przyjaciele wolności będą obchodzili tę rocznicę z nami.

Po blisko pół wieku można zapytać czy też Rząd na Uchodźstwie ma jakieś znaczenie, czy też jest tylko ciekawostką historyczną. Sowiecki uchwyt trzymający stare narody Europy Środkowo-Wschodniej słabnie. Polski nie udało się złamać. Nie dało się poddać Kościoła pod kuratelę komunistyczną, zachował on swą niezależność. Wybór Papieża Kardynała Wojtyły, Arcybiskupa Krakowa, był wyrazem triumfu Kościoła nad komunizmem w Polsce. Ruch "Solidarności", chociaż ciągle zakazany oficjalnie, jest ciągle mocny i cieszy się poparciem wielkiej części ludności w Polsce mimo upływu siedmiu lat stanu wojennego i jego represyjnych następstw. Młode pokolenie odrzuca komunizm. Odżyło w kraju zainteresowanie i poparcie dla Rządu Polskiego na Uchodźstwie wśród wielu niezależnych ruchów i ugrupowań politycznych. Rząd na Uchodźstwie jest dla wielu z nich symbolem Polski, której pragną oraz jedynym konstytucyjnym przedstawicielstwem.

Dziesiąta rocznica wyboru Jana Pawła II na Papieża jest przyczyną radości. Polacy nie domagają się jakichkolwiek szczególnych przywilejów z tego powodu, że Papież pochodzi z Polski. Jest on Ojcem Kościoła Powszechnego. Jednak, ponieważ pochodzi ze Środkowej Europy rozumie On i docenia lepiej problemy tego regionu. Kiedy kilka dni temu w Parlamencie Europejskim w Strasburgu powiedział on, że jego pragnieniem "jako kogoś kto pochodzi ze Wschodniej Europy" jest aby pewnego dnia dwie połowy Europy mogły się połączyć - powiedział to czego wszyscy pragniemy. Podziwiamy Jego zdolność przewidywania, Jego wytrwałość, Jego odwagę i Jego charyzmat. Jego papieństwo nie jest "cesarskie", we wspaniałych pałacach i bazylikach Rzymu. Idzie on śladami Apostołów, pielgrzymując wytrwale po całym świecie, spotykając miliony prostych ludzi, Pasterz z ludu i dla ludu. Cieszy nas Jego ekumeniczne podejście do wszystkich chrześcijan, do wszystkich wierzących.

Pragnę podziękować serdecznie Jego Eminencji Arcybiskupowi Gregoriosowi /Prawosławny Kościół Grecki/, Jego Eksceleencji Biskupowi Patrickowi Casey, który celebrował dzisiejszą Mszę Sw. /w katedrze Westminsterskiej/, Jego Eksceleencji Biskupowi Władysławowi Fierli, Głowie Polskiego Kościoła Protestanckiego, Prałatowi Vladimirowi Felzman, reprezentującemu Jego Eminencję Kardynała Hume, Przewielebnemu Christopher Hill, reprezentującemu Jego Ekscelencję Arcybiskupa Canterbury, także naszym brytyjskim Przyjaciołom a w szczególności Panu Peter van Duren, który był promotorem dzisiejszych uroczystości i naszym Braciom reprezentującym zniewolone narody "drugiej Europy".

W dniu 12 listopada 1988 roku w sali teatralnej londyńskiego POSKu odbyła się uroczysta akademie przypominająca listopadowe dni 1918 roku. W pierwszej części akademii Prezydent Rzeczypospolitej Kazimierz Sabbat wygłosił następująca przemówienie :

"Niezwykłą dziś obchodzimy rocznicę, 70 lat temu Polska odzyskała niepodległość. Wyśniona przez poetów, wypracowana przez polityków, wyrąbana powstańczą i żołnierską szablą, oczekiwana przez naród, wróciła do grona państw Europy wówczas, kiedy padły zaborcze trony w "wojnie ludów", o którą modlił się Mickiewicz.

W dniu 11 listopada 1918 roku Józef Piłsudski, po powrocie z więzienia w Magdeburgu, objął w Warszawie władzę suwerenną jako Naczelnik Państwa. Wkrótce potem nowa Polska, powstała z trzech zaborów, stanęła wobec śmiertelnej groźby zniszczenia przez idącą na podbój Europy sowiecką rewolucję. W 1920 r. uratowaliśmy niepodległość swoją, sąsiadów, a także Europy Zachodniej.

Krótki był okres naszej niepodległości. Po 20 latach Polska ponownie została zajęta w wyniku zмовy dwu sąsiadów, dawnych zaborców, przez dwie dyktatorskie potęgi : Niemcy Hitlera i Sowiety Stalina. Decyzja Polski stawienie czoła Hitlerowi zadecydowała o losie Europy. Polska poniosła niezwykle ciężkie straty, procentowo większe niż jakikolwiek inny naród. Uratowaliśmy Europę za cenę własnej ofiary.

Chociaż Polska znalazła się pod okupację, państwowość Polski nie znikła. Polska była sojusznikiem, zachowała Rząd na Zachodzie suwerenny po dzień dzisiejszy, stworzyła Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie, które okryły się chwałą,

stworzyła Państwo Podziemne i Armię Podziemną. Dlatego też w Jałcie nawet Stalin, niedawny wspólnik Hitlera w rozbiórce Polski, musiał zaakceptować prawo Polski do odrębnej państwowości, chociaż ją okroił i oddał pod sowiecką kontrolę. Jakże gorszą byłaby sytuacja Polski, gdyby Polska nie odegrała tak wielkiej roli w 2-jej wojnie światowej. Pragnienia polskich komunistów aby Polskę włączyć do Związku Sowieckiego, mogłyby stać się rzeczywistością. Od 200 lat sprawa Niepodległości jest główną sprawą kolejnych pokoleń Polaków. Zadziwiająca jest wytrwałość, z jaką te pokolenia służą tej właśnie idei. Naszemu pokoleniu, pokoleniu Polski niepodległej, przypadł w udziale największy ciężar i najcięższa ofiara. Spełnialiśmy ją tak jak uczył nas przykład ojców i dziadów. W naszym to pokoleniu po raz pierwszy równo ciężar niosły polskie kobiety. W naszym pokoleniu los zrównał wszystkich Polaków. Znikły różnice pochodzenia, klasy społecznej i majątku, religii. Sam fakt, że się jest Polakiem, rozstrzygał o naszym losie. W więzieniach, w obozach, w łagrach wszyscy dzielili tę samą niedolę. Toteż zwartość i jednolitość Polaków jest uderzająca.

Po 43 latach od zniewolenia Polski, jak i sąsiednich krajów Europy Środkowej, Polacy w Kraju i na uchodźstwie nie pogodzili się ze zniewoleniem, z kontrolą sowiecką. Nadal walczą o niepodległość prawdziwą, a nie pozorowaną. Na czoło tych działań wysunęło się, jak tyle razy w przeszłości, młode pokolenie. Działalność w Kraju i działalność na uchodźstwie uzupełniają się wzajemnie. Tu jest źródło poparcia jakie w ostatnich latach zasada legalizmu Rządu Polskiego na Uchodźstwie, symbolu suwerenności, znajduje w Kraju. To właśnie wyrażał transparent w Gdańsku przy niedawnym powitaniu pani Thatcher: "Popieramy nasz rząd w Londynie".

Dlatego też orędzie prezydenta Rzeczypospolitej na 70-lecie niepodległości odczytane wczoraj wieczorem w Warszawie przy Grobie Nieznanego Żołnierza wywołało entuzjazm wielotysięcznego tłumu manifestujących rodaków.

"Ojczyznę wolną racz nam wrócić Panie" - śpiewamy od 49 lat. Pamiętam pierwszą mszę polową po przekroczeniu granicy, kiedy po raz pierwszy, spontanicznie, z oczami pełnymi łez, śpiewaliśmy tę tułaczą wersję, pełną smutku, ale i nadziei. Niejedną łzę ta pieśń wycisnęła z oczu. Łzę wzruszenia z oka otarła nawet Pani Premier Wielkiej Brytanii w kościele Sw. Brygidy w Gdańsku.

W przyszłym roku obchodzić będziemy 50-lecie kampanii wrześniowej. Przeżyliśmy gorycz klęski wrześniowej, przeżyliśmy opuszczenie przez sojuszników i wydanie Polski w ręce Sowieców. Przeżyliśmy odrodzenie ducha narodowego przez

str. 71

wspaniały nieoczekiwany ruch "Solidarności", poprzedzony nieoczekiwanym wyborem Papieża z Polski. Dziś wiemy, że Polska jest na drodze do niepodległości i wolności. Misja dziejowa naszego pokolenia, niesiona już przez pokolenia następne, zostanie doprowadzona do końca. Polska znowu będzie niepodległa i wolna.

KOMUNIKAT KANCELARII CYWILNEJ
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

o podróży Prezydenta Rzeczypospolitej do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i Australii.

Kancelaria Cywilna komunikuje iż Prezydent Rzeczypospolitej Kazimierz Sabbat w dniu 6 października 1988 roku powrócił z wizytacji polskich ośrodków w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej i Australii. Trasa podróży rozpoczęła się z Londynu w dniu 26 sierpnia 1988 roku drogą poprzez Stany Zjednoczone A.P. Honolulu do Australii, dokąd Prezydent przybył w dniu 2 września 1988 r.

Powrotna podróż z Australii poprzez Bangkok rozpoczęła się w dniu 2 października 1988 roku. Przyjazd do Londynu nastąpił w dniu 6 października 1988 roku, gdzie na lotnisku Heathrow Prezydent został powitany przez Prezesa Rady Ministrów, członków Rządu oraz szereg innych osób. Ogółem podróż trwała 6 tygodni.

Poniżej - Calendarium podróży :

KALENDARZ CZYNNOSCI
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
sierpień - październik 1988 r.

Sierpień

26. - Rano Odjazd do Stanów Zjednoczonych w towarzystwie żony; przyjazd do Filadelfii po południu. Powitanie na dworcu lotniczym przez delegację harcerstwa z nowo wybranym przewodniczącym Związku hm. Stanisławem Berkietą na czele. Dojazd do terenu Światowego Zlotu Związku Harcerstwa Polskiego poza Krajem w Rising Sun. Spotkanie z gronem instruktorów, udział w ognisku zlotowym.

27. - Uroczystości zamknięcia Zlotu. Defilada uczestników Zlotu przed Prezydentem. Rozmowy indywidualne.

28. - Odjazd z Filadelfii i przyjazd wieczorem do San Francisco.

29. - Spotkanie z działaczami polskimi w San Francisco. Sniadanie zorganizowane przez Skarb Narodowy. Przemówienie Prezydenta : "Sprawa Polski w życiu naszego pokolenia", po czym zapytania i odpowiedzi. Odlot do Honolulu i przylot wieczorem.

30. - 31. - Odpoczynek w hotelu Grand Reef.

Wrzesień

1.2 - Rano odlot z Honolulu. Przylot do Sydney wieczorem. Przywitanie na lotnisku przez przedstawicieli organizacji społecznych.

3. - Rano spotkanie w Domu Polskim w Ashfield z gronem nauczycielskim i delegatami szkół polskich w Sydney; wywiad dla telewizji o działalności Rządu. Po południu drugi wywiad telewizyjny w programie "Vox populi", a następnie spotkanie z władzami polskich organizacji harcerskich i Koła Armii Krajowej.

4. - Niedziela rano - wyjazd do Sanktuarium Maryjnego w Maroyong; uroczysta msza św. z okazji rocznicy września 1939 odprawiona przez rektora Misji i 7 księży koncelebrantów z powitaniem Prezydenta i patriotycznym kazaniem. Po mszy św. raport i przegląd sztandarów, przemówienie Prezydenta do zebranych, złożenie wieńców i powrót do kościoła, aby odśpiewać "Boże coś Polskę". Wieczorem uroczysty bankiet w sali Domu Polskiego w Ashfield dla przedstawicieli społeczeństwa polskiego i gości australijskich. Obecni m.in. zastępca premiera stanowego, burmistrz miasta, posłowie do parlamentu. Liczne przemówienia gości i odpowiedzi Prezydenta w języku angielskim.

5. - Rano - spotkanie z wydawcą i redaktorami Tygodnika Polskiego w Sydney. Spotkanie z Prezesami Organizacji Polskich w Sydney. Pytania dotyczące spraw polskich i odpowiedzi Prezydenta.
- Po południu - wizyta w Polskiej Misji Katolickiej na Australię. Rozmowy z rektorem Misji ks. Wroną i księżmi. Do dyspozycji oficjalny samochód burmistrza miasta Ashfield p. Lou Hermana.

6.- Rano - wizyta polskich profesorów uniwersytetu w Sydney. Sprawa zabezpieczenia ciągłości pracy sekcji polskiej uniwersytetu.
- Wieczorek - bankiet w Klubie Polskim w Bankstown, zorganizowany przez Skarb Narodowy. Koła SPK oraz Koło AK. Przywitanie i odpowiedzi Prezydenta. Temat : Obecne położenie Polski.

7. - Dojazd samochodem z Sydney do Canberry. Spotkanie z rodakami w Klubie Orła Białego. Wspólna kolacja, powitania i odpowiedzi na

przemówienia. Nocleg w hotelu Diplomat International /tablica upamiętnia, że został niedawno poświęcony przez arcbpa Barbarito, nuncjusza papieskiego wówczas w Canberze, a obecnie w Londynie.

8. - Zwiedzanie miasta. Wizyta w nowym wspaniałym Klubie SPK w centrum miasta. Wizyta bryg. Garlanda, nowo obranego prezesa RSL /Weterani Australijscy/.

- Wieczorem - w sali konferencyjnej SPK zebranie publiczne. Referenci przedstawili główne zagadnienie stojące przed emigracją polską w Australii. Tematy te były kolejno przedmiotem dyskusji, a potem oceny i wniosków Prezydenta. Uczestnicy to osoby związane z życiem akademickim i administracją centralną w Canberze.

9. - Rano - zwiedzanie nowego parlamentu w Canberze, a potem pożegnanie na lotnisku. Odlot do Melbourne w towarzystwie delegata Rządu z Sydney, p. R. Treistera.

- Po południu - przylot do Melbourne. Przywitanie na lotnisku bardzo tłumne, m.in. Prezes Rady Naczelnej inż. K. Łańcucki i Prezes Federacji na stan Victoria p. Koziełł. Odjazd samochodem do państwa Koziełłów na kwatere. Tam spotkanie z delegatem Rządu na Victorię inż. Różyckim i p. Hemplem.

10. - Rano - wyjazd do m. Geelong, odległego o 150 km. Przyjęcie w Domu SPK. Przemówienie powitalne - odpowiedź Prezydenta. Powrót do Melbourne.

- Wieczorem - bankiet w Domu Polskim w Foots Cray. Powitania. Odpowiedź Prezydenta na temat przejmowania zadań emigracji żołnierskiej przez następne pokolenia.

11. - Po południu - wyjazd do Essendon, do kościoła polskiego O.O. Jezuitów. Dołączenie do pielgrzymki wiernych wchodzącej w obręb kościoła. Uroczyste powitanie przez księży. Msza św. i kazanie ks. Koperskiego /dominikanin z 2 Korpusu/ poświęcone pamięci września 1939 r. Po nabożeństwie raport i przegląd sztandarów i harcerstwa.

- Wieczorem - spotkanie z działaczami SPK w Domu Polskim im. T. Kościuszki. Kolejne przemówienia o losach naszego pokolenia.

12. - Rano - wizyta w Domu Polskim "Syrena", siedzibie Stow. Polaków ze wschodnich dzielnic Melbourne. Występy dzieci ze szkoły polskiej. Wspólny obiad. Przemówienie Prezydenta.

- Po południu - konferencja z Prezesem Rady Naczelnej Organizacji Polskich w Australii dotycząca programu dalszej działalności.

- Wieczorem - przyjęcie organizowane przez Radę Naczelną dla Prezydenta i zaproszonych gości. Przemówienie Prezydenta dające ocenę działalności Polonii australijskiej na tle położenia Polski.

13. - Rano - "dzień konferencji": konferencja z Delegatem Rządu inż. Różyckim, a potem z zastępcą delegata p. Drzymulskim. Wywiad radiowy dla programu nowej emigracji i konferencja z działaczami nowej emigracji.

- Wieczorem - spotkanie z gronem instruktorskim harcerstwa.

14. - Pożegnanie na lotnisku i odlot z Melbourne. Przylot do Hobart na Tasmanii. Tam przywitanie bardziej tłumne i serdeczne niż gdzie indziej. Jest to środowisko "Tobrukczków", zwarte i zdyscyplinowane.

- Wieczorem - bankiet w Domu Polskim "Tobruk Home" dla Polaków z Hobart i Launceston. Przemówienie powitalne. Przemówienie Prezydenta o położeniu sprawy Polski. Po powrocie do hotelu spotkanie z prof. Janem Pakulskim z Uniwersytetu w Hobart.

15. - Rano - zwiedzanie ogrodu botanicznego w Hobart. Obiad w gronie działaczy polskich w "Leisure Centre". Po obiedzie spotkanie w działaczami Skarbu Narodowego i organizacji kombatanckich, pytania na temat spraw polskich i odpowiedzi Prezydenta.

- Po kolacji - spotkanie z młodym pokoleniem w Domu Polskim.

16. - Rano - zwiedzanie samochodem okolic Hobart. Pożegnanie na lotnisku bardzo tłumne. Przylot powrotny do Melbourne i podwieczorek w gronie działaczy z Melbourne. Po trzech godzinach dalszy lot do Adelaide. Przylot do Adelaide o zmroku. Powitanie na lotnisku i odwiedziny wieczornej Szkoły Polskiej w Adelaide.

17. - Obiad u Delegata Rządu, Prezesa Federacji Organizacji Polskich w pld. Australii. Wywiad radiowy dla programu polskiego.

- Wieczorem - bankiet w Domu Polskim. Przemówienie Prezydenta "Czy mogło być inaczej?"

18. - Uroczysta msza św. ze sztandarami w kościele polskim i złożenie wieńców pod Pomnikiem Katyńskim.

- Po południu - zebranie publiczne w sali Domu Polskiego. Przemówienie Prezydenta: "Stan sprawy Polski". Wieczorem kolacja w Klubie Koła SPK Nr. 14.

19. - Po południu - wywiad dla Radia Etnicznego w Adelaide.

- Wieczorem - spotkanie z prezesami organizacji polskich. Pytania na temat spraw polskich i odpowiedzi.

20. - Spotkanie towarzyskie dla pożegnania Prezydenta w gronie prezesów. Pożegnanie na lotnisku. Odlot z Adelaide i ponowny przyjazd do Sydney wieczorem.

21. - Dzień odpoczynku.

22 -23 -Podróż samochodem z Sydney do Brisbane /1000 km./ przez Pacific Highway. Zatrzymanie się na noc na Gold Coast w domu kolegi z 10 PSK.

24. - Dojazd do Brisbane na kwatery Delegata Rządu.

- Po południu - spotkanie w Klubie RSL /Weterani Australijscy/ gdzie jest także siedziba SPK. Złożenie wieńca przed tablicą wojsk alianckich w II wojnie światowej. Przemówienie.

- Po południu - wywiad dla programu polskiego radia, a potem zwiedzanie wystawy światowej Expo 88 w Brisbane.

25. - Uroczysta msza św. w kościele polskim w Brisbane. Kążanie ks. Pajdaka. Po mszy św. przegląd sztandarów i złożenie wieńca przed tablicą katyńską.

- Wieczorem - spotkanie z rodakami w Domu Polskim w Brisbane. Powitanie. Przemówienie Prezydenta.

26-27. - Odpoczynek w Proserpine, Queensland i zwiedzanie Great Barrier Reef.

28. - Powrót samolotem do Brisbane i podróż powrotna samochodem.

29. - Po południu - zatrzymanie się w Maitland, Nowa Południowa Walia i spotkanie z rodakami w Maitland.

- Wieczorem - spotkanie z rodakami w Newcastle. Zebranie publiczne. Przemówienie Prezydenta. Powrót nocą do Sydney.

30. -"Civic Reception for the President of Poland" zorganizowany przez magistrat miasta Ashfield - burmistrz Lou Herman; obecne osobistości australijskie : "Députy Speaker" Parlamentu w Canber posłowie do Parlamentu, burmistrzowie sąsiednich zarządów miejskich. Przemówienia australijskie i odpowiedź Prezydenta.

Październik

1. - Wizyta w ogrodzie zoologicznym.

- Wieczorem - kolacja w prywatnym domu burmistrza Hermana, przy udziale dwóch przywódców żydowskich z Sydney /obaj urodzeni w Polsce/. Dyskusja o stosunkach polsko-żydowskich.

2. - Odlot z Sydney do Bangkoku.

3-5 - Wypoczynek w Bangkoku. Odlot do Londynu.

6. - Powrót do Londynu.

=====
Odbito z polecenia Ministra Sprawiedliwości
=====